

Αγία Μαρία Αιγύπτια:
Παράδειγμα μετανοίας και υπερνικήσεως των πειρασμών.
Ελπίδα για όλους τους πεπτωκότας ανθρώπους.

Η Αγία μας Εκκλησία διανύουσα περίοδο νηστείας προβάλλει στους πιστούς παραδείγματα προς μίμηση. Η αναστήλωση των ιερών εικόνων, με το τέλος της εκατόχρονης και πλέον διαμάχης, η μνήμη του Γρηγορίου Παλαμά, η προσκύνηση του τιμίου Σταυρού, η μνήμη του Αγίου Ιωάννου της κλίμακος και η μνήμη της Οσίας Μαρίας της Αιγυπτίας τιμώνται τις Κυριακές της Μεγάλης Τεσσαρακοστής. Μας προετοιμάζει, με σοφό τρόπο, η εκκλησία για να εορτάσουμε τα σεπτά πάθη του Κυρίου, την Σταύρωση την ατιμωτική και την τριήμερο έγερση. Τον θρίαμβο της Ζωής επί του θανάτου, του Φωτός επί του σκότους.

Στο παρόν κείμενο θα μας απασχολήσει η Οσία Μαρία η Αιγύπτια. Η μνήμη της τιμάται την 1^η Απριλίου κάθε έτους και επίσης την πέμπτη Κυριακή των νηστειών. Για να τιμάται η μνήμη της δυο φορές το χρόνο κάτι το ιδιαίτερο θα έχει και κάποιο μήνυμα θα θέλει να εκπέμψει η Αγία μας Εκκλησία. Και μάλιστα στην περίοδο της νηστείας, στην πορεία μας προς το Πάσχα.

Ας δούμε δι' ολίγων τον βίο επί της γης της Οσίας Μαρίας. Γεννήθηκε στην Αίγυπτο κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Ιουστινιανού. Από την ηλικία των 12 χρόνων απώλεσε την παρθενία και επιδίδετο σε ζωή φιλήδονο και σαρκική. Δεν πόρνευε για να συγκεντρώσει πλούτο αλλά για να ικανοποιήσει τη φιλήδονο και αμαρτωλή σάρκα. Δεν ήταν πλούσια και για να εξοικονομήσει τα αναγκαία προς το ζειν δούλευε χειρωνακτικά γνέθοντας. Πολλούς παρέσυρε σε πράξεις ακολασίας και διαφθοράς. Όπως απεκάλυψε η ίδια στον Αββά Ζωσιμά «είχε ακόρεστη επιθυμία και ακατάσχετο έρωτα να κυλιέται στον βόρβορο που ήταν η ζωή της και σκεπτόταν έτσι ντροπιάζοντας την ανθρώπινη φύση».

Εξ αιτίας της άσωτης και αμαρτωλής ζωής της αποφάσισε να ακολουθήσει μια ομάδα ανθρώπων που θα πήγαιναν να προσκυνήσουν τον Τίμιο Σταυρό. Η ίδια δεν ήθελε να πάει για προσκύνηση αλλά να βρει προθύμους άνδρες να ικανοποιήσει τη σάρκα της. Η ίδια αποκάλυψε ότι κατά τη διάρκεια του ταξιδιού της δεν υπήρχε είδος ασέλγειας από όσα λέγονται και δεν λέγονται, του οποίου δεν έγινε διδάσκαλος σε εκείνους τους ταλαίπωρους ταξιδιώτες. Στην πόλη όταν έφθασαν περιφερόταν στους δρόμους «ψυχάς νέων αγρεύουσα».

Το ταξίδι αυτό έγινε η αιτία η Μαρία να εγκαταλείψει τον έκλυτο βίο και να αφοσιωθεί στον Θεό. Η μεταστροφή έγινε με θαυμαστό τρόπο. Η Μαρία

πήγε να αλιεύσει άνδρες προς ακολασία και ο Θεός αλίευσε την Μαρία, η οποία δεν σώθηκε, μόνο, αλλά αγίασε.

Όταν η Μαρία επιχείρησε να μπει στον ναό, όπως οι άλλοι συνταξιδιώτες, δεν τα κατάφερε. Οι άλλοι μπαίνανε αλλά την ίδια εμπόδιζε μια αόρατη δύναμη. Δεν μπορούσε να προχωρήσει όσο και να προσπαθούσε. Το ταξίδι της σωτηρίας, τώρα, αρχίζει. «Άρχισα τότε να κλαίω, να οδύρομαι και να κτυπώ το στήθος μου, βγάζοντας στεναγμούς από τα βάθη της καρδιάς μου. Ενώ δε έκλαια, είδα πάνω από το τόπο που στεκόμουν, την εικόνα της Παναγίας Θεοτόκου, και είπα σ' αυτήν: «Παρθένα Δέσποινα, γνωρίζω ότι δεν είμαι άξια να βλέπω την αγία εικόνα Σένα της Αειπάρθενης, Σένα της Αγνής, Σένα της οποίας το σώμα και η ψυχή είναι καθαρή και αμόλυντη, εξ αιτίας των πολλών μου αμαρτιών, αλλά είναι δίκαιο να με μισείς και να μ' αποστρέφεις την άσωτη. Επειδή όμως, καθώς άκουσα, γι' αυτόν τον λόγο, ο Θεός που Τον γέννησες, έγινε άνθρωπος για να καλέσει σε μετάνοια τους αμαρτωλούς, βοήθα με, που είμαι μόνη και δεν έχω κανένα να μου συμπαρασταθεί. Διάταξε να επιτραπεί και σε με η είσοδος στην εκκλησία για να δω το άγιο Ξύλο, πάνω στο οποίο έδωσε το αίμα του ο Γιός σου για τη δική μου σωτηρία. Διάταξε, ν' ανοίξει και για με η πόρτα της Θείας προσκύνησης του Σταυρού και βάζω στο Γιό σου, σαν εγγυήτρια αξιόχρεη, Σένα. Γιατί πλέον δεν πρόκειται να λερώσω το σώμα μου μ' οποιαδήποτε αισχρή πράξη, αλλά όταν δω το ξύλο του Σταυρού του Γιού σου, θ' αποστραφώ αμέσως τον κόσμο και όλα τα κοσμικά και όταν βγω από την εκκλησία θα πάω όπου Εσύ, σαν εγγυήτρια της σωτηρίας μου, θα με οδηγήσεις».

Μετά μπήκε στην εκκλησία για να προσκυνήσει το Τίμιο Ξύλο. Βγήκε έξω και ευχαρίστησε την Παναγιά. «Τότε ακούστηκε μια φωνή από μακριά που φώναζε: «Εάν περάσεις τον Ιορδάνη θα βρεις καλή ανάπαυση». «Εγώ τότε άκουσα αυτή τη φωνή, πίστεψα ότι σε μένα απευθυνόταν και με δάκρυα στα μάτια φώναξα: «Δέσποινα, Δέσποινα, μην με εγκαταλείπεις». «Όταν δε φώναξα αυτά, βγήκα από την αυλή της εκκλησίας και άρχισα αμέσως να περπατώ».

Έπειτα, αγόρασε 3 ψωμιά και ξεκίνησε την πορεία για την έρημο περνώντας από το μοναστήρι του Ιωάννη του Προδρόμου όπου μετάλαβε των Αχράντων Μυστηρίων. Στην έρημο έζησε 17 ολόκληρα χρόνια με τους λογισμούς να την προτρέπουν στην προηγούμενη ζωή τους με τα ποτά, τα φαγητά και τα πορνικά άσματα. Όταν οι πειρασμοί και λογισμοί την πολεμούσαν έπεφτε στη γη και την έλουζε με τα δάκρυα της μετανοίας και δεν σηκωνόταν «έως ότου τὸ φῶς ἐκεῖνο τὸ γλυκὺ περιέλαμψεν καὶ τοὺς λογισμοὺς τοὺς ἐνοχλοῦντας μοὶ ἐδίωξεν». Συνεχῶς προσευχόταν στην Υπεραγία Θεοτόκο την οποία είχε εγγυήτρια της ζωής της μετανοίας. Τα ρούχα σχίστηκαν από την πολυκαιρία και τις δύσκολες καιρικές συνθήκες και παρέμεινε γυμνή, υποφέροντας τον καύσωνα και το ψύχος της ερήμου.

Με τον αγώνα της και με τη χάρη του Θεού απαλλάχτηκε από τους σαρκικούς και άλλους αμαρτωλούς λογισμούς και έφθασε σε υψηλό σημείο πνευματικής προόδου, τέτοιας που ο Θεός της χάρισε το προορατικό χάρισμα. Το σώμα τρεφόταν με τη Χάρη του Θεού: «Τρέφομαι γάρ και σκέπτομαι τῷ ρήματι τοῦ Θεοῦ διακρατοῦντος τὰ σύμπαντα», αναφέρει η ίδια. Αυτό συμβαίνει με πολλούς Αγίους να αναστέλλονται οι λειτουργίες του σώματος.

Την περίοδο εκείνη στην έρημο αυτή ζούσε και ο ιερομόναχος Ζωσιμάς (η μνήμη του τιμάται στις 4 Απριλίου), άνθρωπος με υψηλή πνευματικότητα. Του ήλθε ο λογισμός ότι δεν υπάρχει μοναχός που θα μπορούσε να τον ωφελήσει. Ο Θεός τον απάντησε ότι υπάρχει και του υπέδειξε να πάει στο μοναστήρι του Ιωάννου του Βαπτιστού που είναι κοντά στον Ιορδάνη ποταμό. Ο Ζωσιμάς υπάκουσε και δια μέσου του μοναστηριού αυτού βρέθηκε στην έρημο. Αφού έλαβε ελάχιστες τροφές, βγήκε από το μοναστήρι και πορεύθηκε στην έρημο, έχοντας την επιθυμία να εισέλθει όσο μπορούσε πιο βαθιά σε αυτή, με την ελπίδα μήπως συναντήσει κάποιον ασκητή που θα τον βοηθούσε να φθάσει σε αυτό που ποθούσε. Πορευόταν προσευχόμενος και τρώγοντας ελάχιστα. Κοιμόταν δε όπου ευρισκόταν.

Μετά από πορεία είκοσι ημερών κάθισε να ξεκουραστεί. Και τότε έγινε μάρτυρας θαυμαστού γεγονότος. Είδε στο βάθος κάτι που έμοιαζε με σκιά. Μετά κατάλαβε ότι ήταν άνθρωπος γυμνός με άσπρα μαλλιά. Ήταν η Αγία Μαρία. Ο Ζωσιμάς την είδε προσευχόμενη χωρίς να ακούει τα λόγια της. Κάποια στιγμή βλέπει την προσευχόμενη Μαρία να είναι αιωρούμενη και να μη πατά στη γη. Προσπαθεί ο Αββάς να την πλησιάσει αλλά εκείνη απομακρύνεται. Ο Ζωσιμάς συνεχίζει να προσπαθεί. Όταν κουρασμένος, μετά από πολλή αγώνα, κάθεται να ξεκουραστεί σε κάποιο ρέμα εκείνη τον αποκαλεί με το όνομά του. Παραξενεύεται και συγχρόνως του αποκαλύπτει ότι είναι γυναίκα γυμνή και τον παρακαλεί να της δώσει ιμάτιο για να καλύψει τη σωματική της γύμνια. Ο Ζωσιμάς κάνει το ζητούμενο και ξαφνικά βρίσκονται και οι δυο στο έδαφος ζητώντας ο ένας την ευλογία του άλλου. Ο Αββάς δέκτηκε τις ευλογίες της, γιατί αναγνώρισε ότι η χάρη του Κυρίου δεν είναι θέμα αξιωμάτων. Η Αγία αντιλήφθηκε τους λογισμούς του Ζωσιμά και του είπε ότι είναι γυναίκα αμαρτωλή που περιστοιχίστηκε από το Άγιο Βάπτισμα και είναι από χώμα και στάκτη και όχι άυλο πνεύμα.

Κατά τη συνάντηση αυτή η αγία απεκάλυψε όλη τη ζωή της. Επίσης, τον παρεκάλεσε να πάει τη Μεγάλη Πέμπτη της επόμενης χρονιάς σε προκαθορισμένο σημείο του Ιορδάνη ποταμού για να την κοινωνήσει των αχράντων μυστηρίων μετά από πολλά χρόνια μετανοίας που μεταμόρφωσε την ύπαρξή της. Ο Ζωσιμάς ακούει την διήγηση της Αγίας και δάκρυα τρέχουν από τα μάτια του και ευχαριστεί τον Θεό που του επέτρεψε να συναντήσει την Αγία αυτή μορφή που πριν ήταν δέσμια των σαρκικών παθών και του

διαβόλου. Βρήκε άνθρωπο από τον οποίο ωφελήθηκε και μάλιστα πάρα πολύ.

Ο Ζωσιμάς αναχώρησε, πήγε στο μοναστήρι και δεν απεκάλυψε σε κανέναν τα όσα έζησε στην έρημο, κατά τη συνήθεια του μοναστηριού. Στεναχωριόταν γιατί ο χρόνος δεν κυλούσε γρήγορα και παρακαλούσε τον Θεό να τον αξιώσει να δει το «ποθούμενον πρόσωπο».

Η ποθητή ημέρα της Μεγάλης Πέμπτης έφθασε και ο Ζωσιμάς έβαλε σε ένα ποτήρι το σώμα και το αίμα του Κυρίου, πήρε λίγους χουρμάδες και βρεγμένη φακή και έφθασε στο προκαθορισμένο σημείο. Η Αγία δεν εμφανιζόταν και άρχισε να προσεύχεται στον Θεό. Ξαφνικά εμφανίζεται στην αντίπερα όχθη. Αρχίζει να ανησυχεί με ποιο τρόπο θα περάσει το ποτάμι. Αίφνης βλέπει την Αγία να κάνει το σημείο του Σταυρού και να περπατά πάνω στα νερά. Του ζήτησε να απαγγείλει το Σύμβουλο της Πίστεως και το «Πάτερ ημών» και μετέλαβε των ζωοποιών μυστηρίων. Έπειτα ύψωσε τα χέρια της στον ουρανό, αναστέναξε με δάκρυα και είπε: «Νῦν ἀπολύεις τὴν δούλη σου, ὦ Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου». Τον παρεκάλεσε να πάει και την επόμενη χρονιά την ίδια ημέρα στον χείμαρρο που τη συνάντησε την πρώτη φορά.

Το επόμενο έτος ο αββάς έφθασε με λαχτάρα στο συγκεκριμένο σημείο. Η αγία δεν φαινόταν πουθενά. Άρχισε να προσεύχεται στον Θεό να δει τον κρυμμένο θησαυρό. Προσευχόμενος και βαδίζοντας ο Θεός τον οδηγεί και βρίσκει «κεκειμένην τὴν Ὁσίαν νεκράν, καὶ τὰς χεῖρας οὕτως ὥσπερ ἔδει τυπώσασαν καὶ πρὸς ἀνατολᾶς ὄρασαν κειμένην τὸ σχήματι». Βρήκε και δική της γραφή ο Αββάς λέγουσα «Θάψον, ἀββᾶ Ζωσιμᾶ, ἐν τούτῳ τὸ τόπων τῆς ταπεινῆς Μαρίας τὸ λείψανον, ἀποδὸς τὸν χοῦν τῷ χοῖ, ὑπὲρ ἐμοῦ διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον προσευχόμενος, τελειωθείσης, μηνὶ Φαρμουθὶ (κατ' Αἰγυπτίους, ὅπως ἐστὶ κατὰ Ρωμαίους Ἀπρίλιος), ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ τοῦ πάθους τοῦ σωτηρίου, μετὰ τὴν τοῦ θείου καὶ μυστικοῦ δείπνου μετάληψιν». Την βρήκε δηλαδή νεκρή, κείμενη στην γη, με τα χέρια σταυρωμένα και βλέποντας προς την ανατολή. Συγχρόνως βρήκε και γραφή που τον παρακαλούσε να την ενταφιάσει. Η Οσία κοιμήθηκε την ίδια ημέρα που κοινώνησε αφού διήνυσε σε μια ώρα απόσταση την οποία ο Αββάς χρειάστηκε να διανύσει σε είκοσι ημέρες. Ο Αββάς με δάκρυα στα μάτια και αφού έψαλλε κατάλληλους ψαλμούς και έβρεξε με δάκρυα τα άχραντα πόδια της Οσίας επιχείρησε να σκάψει για το μνήμα της. Ο Αββάς γεραλέος, το έδαφος πάρα πολύ σκληρό, η εργασία κοπιαστική. Εκτελών τα χρέη προς την κοιμωμένη βλέπει λιοντάρι δίπλα στην Οσία να γλύφει τα ίχνη της. Ο Αββάς δεν χάνει την ψυχραιμία του και ζητά από το λιοντάρι να ανοίξει τον τάφο Της. Το λιοντάρι εκτελεί την επιθυμία του Αββά σκάβοντας με τα μπροστινά του πόδια. Και άλλο παράδοξο, το άλογο λιοντάρι συμπεριφέρεται ως λογικό όν. Ο ενταφιασμός έγινε και το λιοντάρι αναχώρησε για τα βάθη της ερήμου ως

πρόβατον και ο «Ζωσιμᾶς δὲ ὑπέστρεψεν (εἰς το μοναστήρι), εὐλογῶν καὶ αἰνῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν».

Ο βίος της Αγίας Μαρίας της Αιγυπτίας αναγιγνώσκεται εἰς τὸν Ὅρθρο τοῦ Μεγάλου Κανόνος ὡς παράδειγμα μετανοίας καὶ υπερνικήσεως τοῦ πειρασμοῦ. Ο καλὸς Θεὸς ὅταν διαγνώσῃ, ὡς καρδιογνώστης ὅτι ὑπάρχει ἀπὸ τὴν πλευρά μας ἓνας μικρὸς κόκκος καλῆς πίστεως καὶ διαθέσεως θὰ μας βοηθήσῃ νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴν ἐπήρεια τοῦ κακοῦ καὶ θὰ μας ὁδηγήσῃ στὴν οδὸ τῆς σωτηρίας. Ο Κύριος ζητεῖ ἀπὸ μας νὰ κάνουμε τὸ ἓνα βῆμα καὶ τὰ υπόλοιπα 99 θὰ τὰ κάνει ὁ Ἰδιος. Ἡ Αγία Μαρία ἡ Αἰγύπτια ἀπαρνήθηκε τὸν αμαρτωλὸ ἐαυτὴ τῆς ἀπὸ ἓνα σημεῖο θαυμαστό. Σὲ ὅλους μας στέλνει ὁ Θεὸς σημεῖα. Ἡ Αγία τὸ ἐρμήνευσε σωστά καὶ ὁδηγήθηκε στὴν αγιότητα. Εμεῖς δεκτῆκαμε σημεῖα πῶς τὰ ἐρμηνεύσαμε; Τὰ θεωρήσαμε τυχαῖο γεγονὸς; Τίποτα δὲν γίνεται τυχαία.

Νίκησε ἡ Αγία τὴ δύναμη τοῦ κακοῦ, τῆς σάρκας καὶ τῆς συνηθείας, μετὰ τὴ χάρις τοῦ Κυρίου. Αφέθηκε στὰ χέρια τῆς Παναγίας καὶ ἀκολούθησε τὶς συμβουλές Τῆς. Δὲν τὰ ἀφήσε γιὰ ἀργότερα, ἀλλὰ μετὰ τρία ψωμιά ὡς ἐφόδιο γιὰ τὴ ζήση τῆς ἀναχώρησε γιὰ τὴν πέρα τοῦ Ἰορδάνη περιοχῆ, στὴν ἔρημο. Αποτελεῖ παράδειγμα γιὰ ὅλους ἡ Αγία, ὅπως καὶ ἄλλοι Ἅγιοι γιὰ νὰ ὁδηγηθούμε στὴν οδὸ τῆς μετανοίας. Δύσκολη ἡ ἀπόφαση. Δὲν μας τὸ ἐπιτρέπει ὁ ἐγωισμὸς καὶ ἡ υπερηφάνεια. Ὁ χαιρέκακος διάβολος μας σιγοψιθυρίζει ἀφῆσέ το γιὰ ἀργότερα, γλέντα τὴ ζωὴ, εἶναι ωραία, ἀπόλαυσε τὴν ἡδονή, ἱκανοποίησε τὶς θελήσεις τῆς σάρκας καὶ αὐριο ἔχεις καιρὸ, μπορεῖς νὰ μετανοήσεις. Ἡ ἀκόμη μπορεῖ νὰ σπέρνει μέσα μας τὴν ἀπογοήτευση καὶ τὴν ἀπελπισία. Ταλαίπωρε, τόσα πολλὰ πού ἔκανες καὶ τόσες πολλές ἀμαρτίες πού διέπραξες ὁ Θεὸς δὲν τὶς συγχωρεῖ. Δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μετανοήσεις, δὲν σε σώζει ὁ Θεός. Ἡ Αλήθεια εἶναι διαφορετικὴ. Ὁ Θεὸς μας περιμένει καὶ θέλει ὅλοι νὰ ὁδηγηθούμε στὴ σωτηρία, στὸν παράδεισο καὶ στὴν κατὰ χάρις θέωση. Ἡ παραβολὴ τοῦ Ἀσώτου, ὁ βίος τῆς Αγίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας αὐτὰ νοσηματοδοτοῦν καὶ λένε. Ὁ Θεὸς περιμένει νὰ μετανοήσουμε καὶ νὰ σωθούμε. Στὴν καλὴ ἢ στὴν κακὴ μας πρόθεση ἐξαρτάται. Δηλαδή ἀπὸ ἐμᾶς.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Φωτισθεῖσα ἐνθέως Σταυροῦ τὴ χάριτι, τῆς μετανοίας ἐδείχθης
φωτοφανῆς λαμπηδών, τῶν παθῶν τὸν σκοτασμὸν λιποῦσα πάνσεμνε,
ὄθεν ὡς ἄγγελος Θεοῦ, Ζωσιμᾶ τῷ ἱερῷ, ὠράθης ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μαρία
«Ὅσιε Μητὴρ» μεθ' οὗ δυσώπει ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ Μητὴρ ἀκριβῶς διεσώθη τό κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γάρ τὸν
σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν
μέν σαρκὸς, παρέρχεται γάρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος

ἀθανάτου· διό καί μετὰ Ἀγγέλων συναγάζεται, Ὅσια Μαρία τὸ πνεῦμά σου.

Κοντάκιον

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ πορνείαις πρότερον, μεμεστωμένη παντοίαις, Χριστοῦ νύμφη σήμερον, τῇ μετανοίᾳ ἐδείχθης, Ἀγγέλων τὴν πολιτείαν ἐπιποθοῦσα, δαίμονας, Σταυροῦ τῷ ὄπλῳ καταπατοῦσα, διὰ τοῦτο βασιλείας, ἐφάνης νύμφη Μαρία πάνσεμνε.

Μυργιώτης Παναγιώτης

Μαθηματικός

20220324

Святая Мария Египетская:

Пример покаяния и преодоления искушений. Надежда для всех пептокотников .

Наша Святая Церковь , переживая период поста, подает пример верующим для подражания. Восстановление святых икон, прекращение более чем столетней полемики, память Григория Паламы, почитание Святого Креста, память святителя Иоанна Весов и память святой Марии Египетской . отмечается в воскресные дни Великого поста. Церковь мудро готовит нас к празднованию семи страстей Господних, бесчестного Распятия и трехдневного воскресения. Триумф Жизни над смертью, Света над тьмой.

В этом тексте нас будет интересовать Святая Мария Египетская. Ее память отмечается ^{ежегодно 1 апреля} , а также в пятое воскресенье Великого поста. Чтобы почтить ее память два раза в год, наша Святая Церковь будет иметь что-то особенное и захочет послать послание. И даже в период поста, по пути на Пасху.

кратко рассмотрим жизнь на земле Святой Марии. Он родился в Египте во времена императора Юстиниана. С 12 лет она потеряла девственность и предалась похотливой и плотской жизни. Она занималась проституцией не для того, чтобы накопить богатство, а для удовлетворения своей похотливой и греховной плоти. Она была

небогата и, чтобы сберечь жизненные нужды, работала чернорабочей. Он вовлекал многих в разврат и коррупцию. Как она сама рассказывала авве Зосиме, «у нее было ненасытное желание и неудержимая любовь барахтаться в суете, которая была ее жизнью, и она думала так, посрамляя человеческое естество».

Из-за своей блудной и греховной жизни она решила последовать за группой людей, которые пошли поклониться Святому Кресту. Сама она не хотела отправляться в паломничество, а хотела найти мужчин, желающих удовлетворить ее плоть. Она открыла, что во время ее путешествия не было такого рода неблагоприятия в сказанном и недосказанном, из которого она не стала бы учителем страждущих путников. Когда они приехали в город, по улицам бродила «душа молодежи».

Эта поездка стала для Марии поводом оставить уединенную жизнь и посвятить себя Богу. Преобразование было чудесным. Мария пошла ловить людей за разврат, и Бог поймал Марию, которая была не только спасена, но и освящена.

Когда Мария попыталась войти в храм, как и другие попутчики, ей это не удалось. Остальные вошли, но ей помешала невидимая сила. Он не мог двигаться вперед, как бы сильно ни старался. Путь спасения начинается сейчас. «Тогда я начал плакать, причитать и бить себя в грудь, стеноя из глубины сердца. Пока я плакала, я увидела над тем местом, где стояла, икону Девы Марии, и сказала Ей: «Дева Деспина, я знаю, что недостойна видеть святую икону, Ты Эпарфена, Ты Агнессы, Ты, чье тело и душа чисты и непорочны, из-за многих моих грехов, но ты справедливо ненавидишь меня и ненавидишь меня, блудного сына. А потому, как я слышал, по этой причине Бог, родивший Его, стал человеком, чтобы призвать грешников к покаянию, помоги мне, который одинок и некому помочь мне. Прикажи, чтобы и тебя пустили в церковь, чтобы увидеть святой Лес, на котором Сын Твой пролил свою кровь ради моего спасения. Прикажи мне открыть дверь Божественного Крестопоклонения и я поставлю Сына Твоего, как достойного поручителя, Тебя. Ибо теперь я не собираюсь осквернять свое тело каким-либо непристойным поступком, но когда увижу древо Креста Сына Твоего, я тотчас отвернусь от мира и всего мирского и, когда выйду из церкви, пойду туда, где Ты как гарант моего спасения, ты поведешь меня».

Затем он вошел в церковь, чтобы поклониться Священному лесу. Вышел и поблагодарил Панагию. «Тогда издали послышался голос, зовущий: «Если перейдешь Иордан, то обретешь добрый покой». «Тогда

я услышала этот голос, я поверила, что он обращается ко мне, и со слезами на глазах закричала: «Мисс, мисс, не покидайте меня». «Когда я не прокричал это, я вышел из церковного двора и сразу же пошел».

Затем он купил 3 хлеба и отправился в путь в пустыню, минуя монастырь Иоанна Предтечи, где причастился Непорочных Тайн. Она прожила в пустыне целых 17 лет, а фигуры призывали ее к прошлой жизни напитками, едой и непристойными песнопениями. Когда искушения и расчеты одолели ее, она упала на землю, омыла ее слезами покаяния и не поднялась» до тех пор, пока до тот свет Вон тот тот Милый включено и их расчеты их тревожный мой преследовали . Он постоянно молился Пресвятой Богородице , которую имел для себя гарантом покаянной жизни. Одежда порвалась непогодой и суровыми условиями, и она осталась обнаженной, страдая от жары и холода пустыни.

Своим подвигом и благодатью Божией она освободилась от плотских и других греховных помыслов и достигла высшей точки духовного прогресса, так что Бог дал ей дар предвидения. Тело питалось Благодатью Божией: « Ибо Я питаюсь и я думаю глагол из Бог держа вселенные », — говорит она. У многих Святых происходит то же самое, что телесные функции тормозятся.

В то время в этой пустыне жил иеромонах Зосима (память его 4 апреля), человек высокой духовности. Ему пришло в голову, что нет монаха, который мог бы принести ему пользу. Бог ответил ему, что оно существует, и указал ему идти в монастырь Иоанна Предтечи, что близ реки Иордан. Зосима повиновался и через этот монастырь очутился в пустыне. Получив немного пищи, он покинул монастырь и отправился в пустыню, желая войти в нее как можно глубже, в надежде встретить какого-нибудь подвижника, который поможет ему достичь желаемого. Он молился и мало ел. Он спал, где бы он ни был.

После двадцатидневного перехода он сел отдохнуть. И тут он стал свидетелем чудесного события. Он увидел вдалеке что-то похожее на тень. Потом он понял, что это был голый мужчина с белыми волосами. Это была Святая Мария. Зосима видел, как она молилась, не слушая ее слов. В какой-то момент он видит молящуюся Марию, плывущую и не касающуюся земли. Аббас пытается приблизиться к ней, но она уходит. Зосима продолжает попытки. Устав, после долгой борьбы, он садится отдохнуть в каком-нибудь ручье, она называет его по имени. Она удивляется и в то же время открывает ему, что она обнаженная женщина, и умоляет дать ей одежду, чтобы прикрыть ее физическую наготу. Зосима выполняет просьбу, и внезапно они оба оказываются на

земле и просят благословения друг у друга. Абба она получила свои благословения, потому что осознала, что благодать Господня не является вопросом должности. Святая уловила расчеты Зосимы и сказала ему, что она — грешная женщина, окруженная Святым Крещением и сотворенная из праха и пепла, а не бесплотного духа.

Во время ~~встречи~~ эта святая раскрыла всю свою жизнь. Она также умоляла его пойти в Чистый четверг следующего года в заранее определенное место на реке Иордан, чтобы причастить ее святыми тайнами после многих лет покаяния, преобразившего ее существо. Зосима слушает рассказ святого, и слезы текут из его глаз, и он благодарит Бога за то, что он позволил ему встретиться с этим Святым лицом, которое прежде было пленником плотских страстей и диавола. Он нашел человека, от которого получил пользу, и очень большую.

Зосима отошел, ушел в монастырь и никому не рассказал о том, что он пережил в пустыне, по обычаю монастыря. Он печалился, потому что время шло не так быстро, и просил Бога даровать ему возможность увидеть « желанное лицо ».

Настал желанный день Великого четверга, и Зосима положил тело и кровь Господа в стакан, взял несколько фиников и мокрую чечевицу и прибыл в назначенное место. Святой не явился и стал молиться Богу. Внезапно он появляется на противоположном берегу. Он начинает беспокоиться о том, как ему пересечь реку. Вдруг он видит святого, перекрестившегося и идущего по воде. Он попросил его прочитать Совет веры и «Отче наш» и приобщился животворящих Таин. Тогда она подняла руки к небу, вздохнула со слезами и сказала: « Теперь ты стреляешь твой слуга, ѿ Деспот, кà тот твой глагол в мир , это Я видел тот мои глаза твоё спасение ». Она умоляла его пойти в следующем году в тот же день к ручью, где он встретил ее в первый раз.

В следующем году настоятель с нетерпением прибыл именно в это место. Святителя нигде не было видно. Он стал молить Бога, чтобы он увидел спрятанное сокровище. Молясь и идя, Бог ведет его и находит « кекеменен » . тот Осиан Некран и : их рука как это примерно видеть они напечатали и к восток они видели текст тот какая форма . ' Аббас также нашла свой собственный почерк : « Тэпсон , ᾰβῆ ». Зосима , ἐν к этому тот место ее скромной Марии остаток тот у них есть к эй , супер мне для все к тот Помолившись Господу , ты закончишь , месяц Фармут (по мнению египтян , как это по римлянам Априлия), в ей нет тот ночь страстей спасителя , после тот дяди и присутствовать на секретном ужине ». То есть он нашел ее мертвой, лежащей на земле, со скрещенными руками и смотрящей на восток. В то же время он также нашел надпись, в которой умоляла его похоронить ее. Осия уснула в тот же день, когда

причастилась, проехав часовое расстояние, на которое Аббасу понадобилось двадцать дней. Абба со слезами на глазах и, прочитав соответствующие псалмы и обмочив слезами ноги Хосии, попытался выкопать ей могилу. Абба грубая, земля очень твердая, работа тяжелая. Выполняя свои обязанности перед спящей женщиной, он видит рядом с Осей льва, зализывающего ее следы. Абба не выходит из себя и просит льва открыть Ее могилу. Лев исполняет желание Аббы, копая передними лапами. И еще парадокс, лошадь-лев ведет себя как разумное существо. Погребение состоялось, и лев ушел в глубь пустыни как овца и «Зосима». Нет, мы вернулись (в монастырь), благословленные и похвал тот Бог ἡ ὧν '.

Житие святой Марии Египетской повествуется в Орфоре Великого канона как пример покаяния и преодоления искушения. Когда добрый Бог диагностирует, как знаток сердца, что с нашей стороны есть малое зерно доброй веры и расположения, Он поможет нам уйти от влияния зла и поведет нас на путь спасения. Господь просит нас сделать один шаг, и Он сделает все остальное 99. Святая Мария Египетская чудесным образом отреклась от своей греховной сущности. Бог посылает всем нам знамения. Святой истолковал это правильно и был приведен к святости. Мы приняли знаки, как мы их истолковали? Считали ли мы их случайным событием? Ничего не происходит случайно.

Святой победил силу зла, плоти и привычки благодатью Господней. Он отдал себя в руки Девы Марии и последовал Ее совету. Она не оставила их на потом, а с тремя хлебами для пропитания отправилась в страну за Иорданом, в пустыню. Святой является примером для всех, как и другие Святые, чтобы мы могли быть наставлены на путь покаяния. Трудное решение. Эгоизм и гордость не позволяют нам этого сделать. Счастливый дьявол шепчет нам, оставьте это на потом, наслаждайтесь жизнью, это хорошо, наслаждайтесь удовольствиями, удовлетворяйте желания плоти и у вас будет время завтра, вы сможете покаяться. Или это может даже посеять внутри нас разочарование и отчаяние. Страдайте, столько вы сделали и столько грехов совершили, Бог их не прощает. Не надо каяться, Бог вас не спасает. Правда в другом. Бог ждет нас и хочет, чтобы мы все были приведены к спасению, к небу и к обожению благодатью. Притча о Блудном сыне, житие святой Марии Египетской придают смысл и говорят. Бог ждет, чтобы мы покаяться и спаслись. Это зависит от нашего хорошего или плохого намерения. То есть от нас.

Политическая политика

ἡ Хос пл. а'. Т ò н содиректор Причина .

Сиять ярко бог Крест т ἡ благодать, ты проявила покаяние фотофан ἡ с лампы, т ὧ н путь ὧ н т ò н скотазм ò н твой жир пансемне, ὅ

тогда как с ангел Тео ъ , Зосим ѿ т ѿ і і ѿ , ѿ ставки ё н т ѿ ё рімо ,
Мария » г-н М ѿ ter » met ' о ѹ это больно ѹ п ё р в любом случае ѿ m
ѿ n .

Гетерон А полити кио н ѿН
хос пл . д' .

Гостиница семья М ѿ тер Вот почему это было сохранено в
соответствии с і і кона · лаво ѹ са гар крест , ѿ подписался т ѿ
Христос ѿ , и преступник ё научил , ѹ peror ѿ n Во плоти оно
проходит нет душа , вещь смерти ; до и после старого ; это
называется О сия Мария твоя

душа **Cond a cion n ѿН hos**
с ' . Богородица сегодня .

ты прелюбодействуешь ранее , житель навсегда , Христо ѹ нимфа
сегодня , ѿ иммигранты ѿ Тебе показали , о старик тот состояние ё
пипото ѹ sa , демон , Крест т ѿ ѿ пл ѿ Я растоптал тебя , ради твоего
царства , ты явилась нимфой Марией Пансемне .

Миргиотис Панайотис

Математический